

Maade hænges sammen med, hvad der igaar blev forhandlet, og som naturligt havde kunnet være sat i Forbindelse dermed. Det er et Punkt, der i og for sig ikke kan kaldes underordnet, men som snarere kan kaldes vigtigt, og som for Mange maaste staar som betænkeligt. Det er nemlig Spørgsmaalet om Omfanget af de Personer, hvem den i Paragrafen omhandlede Ret til at vælge skal indrømmes og navnlig om den skal indrømmes Kvindepersoner. Med Hensyn hertil kan jeg ogsaa fatte mig kort, især da jeg i det andet Thing har haft Leilighed til at udtale mig derom. Det vilde for mig været noget sørgeligt, om jeg ogsaa skulde være uenig paa dette Punkt, der, som Ordføreren ganske rigtigt bemærkede, er det eneste, hvorom Udvalget er blevet enigt. Det vilde være haardt, om jeg ogsaa her skulde finde Anledning til en bestemt Modstand; men at jeg ikke kan det, følger som sagt allerede af mine Udtalelser paa et andet Sted. Jeg tror, at der kan siges Endel for og imod denne Sag; men jeg finder ingenlunde, at der kan være Betænkelighed ved at gaa ind derpaa, og jeg vil sige til, at jeg efter min egen personlige Opfattelse skulde være tilbøielig til at slutte mig dertil. — En Bestemmelse, som er føiet til § 8 om Færøerne, maa jeg tilstaa overraskede mig noget, thi vi er jo ellers saa vant til ved Lovene at lade Færøerne seile deres egen Sø, som man siger, at det synes at være en for stor Kjærlighed, man har faaet til sin egen Lov, naar man her siger, at de ikke skulde være fri for den; den maa vi dog se at staffe dem. Sagen er nemlig den, at hvor ypperlig denne Lov end kan være, om end ikke i den Form, man her vil give den, er dette ikke afgjørende med Hensyn til det Spørgsmaal, om den skal være gjældende paa Færøerne. Der er nemlig en udtryffeligg Lovbestemmelse, som siger, at Lagtinget skal afgjøre dette, eller i alt Fald skal høres derover, og det tinde derfor dog vistnok være rigtigst, at man tænkte sig Muligheden af, at man paa Færøerne kunde have

en anden Mening. Det eneste Medlem fra Færøerne, der her er tilstede, stemte, saavidt jeg erindrer, imod dette Forslag, og hvis man tør slutte derfra, turde der altsaa være en anden Mening derom paa Færøerne end her; men under alle Omstændigheder synes det mig, at man ganske rolig kan vente ved denne Lov som ved saa mange andre, indtil Lagtinget har udtalt sig, og at man ikke skal indlade sig paa at give en udtryffeligg Bestemmelse om, at der snarest mulig bliver at træffe Foranstaltninger til dens Gjennemførelse med de Bempelser, Forholdene kræve. — Hvad det sidste Punkt angaar, Vædringsforslaget under Nr. 17, tilstaa jeg, at jeg var gaaet ud fra, at der egentlig heller ikke vilde blive nogen Leilighed for mig til at udtale mig derover. Da jeg nemlig saa, at det i det Udvalg, som her har været nedsat, ikke havde kunnet vinde flere end 3 Stemmer for sig, betragtede jeg dette som en tilstræffeligg Tilfjendbegivelse af, at dette Spørgsmaal endnu ikke vilde kunne fremtræde med nogen videre Betydning, især da det forekommer mig soleklart, hvad der er sagt af Flertallet i Udvalget, at det ialfald maatte betragtes som Noget, der ikke kunde passe ind i den her foreliggende Lov. At en Erkjendelse deraf er kommen netop fra dette Udvalgs Flertals Side, synes mig at maatte have stor Bægt. I denne Henseende finder jeg mig i den heldige Stilling, ganske at kunne slutte mig til det ærede Medlem for Ringkjøbing Amts 1ste Valgkreds (Sylvester Jørgensen), hvem jeg i det Hele gjerne slutter mig til, hvor jeg kan. Han udtalte nemlig, hvad dette Punkt angaar, med den eiendommeligg Skarphed og Sinhed, som jeg i fuldt Alvor vil sige udmærker ham, han udtalte smukt, sandt og træffende, at dette Udvalg ikke netop udmærker sig ved nogen sær Omfindtligg for ikke at fremkomme med Forslag, der ville fremkalde saadanne Forandringer i Loven, med Hensyn til hvilke man maa vide, at de ikke have Udfigt til at blive satte igjennem ved Hjælp af de andre Kræfter, som sættes i Bevæggelse for